

RADA MIEJSKA W GLIWICACH	
Urząd Miejski w Gliwicach	BPR
16 PAŹ. 2008	
Nr	

- PROJEKT

DRUK NR

653

Uchwała nr.....
Rady Miejskiej w Gliwicach

z dnia.....

w sprawie nadania nazw mostom i rondom

Działając na podstawie art. 7 ust. 1, pkt 2, art. 18 ust. 2 pkt 13 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) na wniosek Komisji Rozwoju Miasta i Inwestycji

**Rada Miejska w Gliwicach
uchwała:**

§ 1

Nadać nazwy mostom:

- Most Zwycięstwa – most nad Kłodnicą w ciągu ulicy Zwycięstwa,
- Most Świętej Barbary – most nad Kłodnicą w ciągu ulicy Dworcowej,
- Most Baildona – most nad Kłodnicą przy zbiegu ulic Baildona i Królewskiej Tamy,
- Most Edisona – most nad Kłodnicą w ciągu ulicy Edisona,
- Most Wrocławski – most nad Kłodnicą w ciągu ulicy Wrocławskiej.

§ 2

Nadać nazwy rondom:

- Rondo Akademickie – rondo w ciągu ulicy Marii Skłodowskiej-Curie na skrzyżowaniu z ulicami Łużycką i Kujawską,
- Rondo Andersa – rondo w ciągu ulicy Kozielskiej na skrzyżowaniu z ulicami Generała Andersa i Łabędzką,
- Rondo Gwarków – rondo w ciągu ulicy Jasnej na skrzyżowaniu z ulicami Gwarków i Kochanowskiego,
- Rondo Bojkowskie – rondo w ciągu ulicy Bojkowskiej,
- Rondo Gwiazdne – rondo w ciągu ulicy Pionierów.

§ 3

Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Komisji
Rozwoju Miasta i Inwestycji
Rady Miejskiej w Gliwicach
Tadeusz GRABOWIECKI
13 10 2008

RADCA PRAWNY
Tomasz Misnarczyk
15.10.08v.

Uzasadnienie

Celem uchwały jest systematyzowanie nazewnictwa ciągów komunikacyjnych w mieście. Ustawa o samorządzie gminnym nadawanie nazw, m.in. mostom i rondom, przekazuje w kompetencje rady gminy. Wiele miast, korzystając z tych kompetencji, nadało nazwy ww. obiektom (Komisja Rozwoju Miasta i Inwestycji w toku prac nad uchwałą zapoznała się z treścią uchwał Rad Miejskich Krakowa i Poznania oraz informacją o podjęciu podobnych uchwał przez m.in. Wrocław i Tarnowskie Góry).

Przygotowując projekt uchwały w sprawie nazewnictwa mostów i rond Komisja Rozwoju Miasta i Inwestycji wzięła pod uwagę propozycje, które wpłynęły do Komisji od mieszkańców miasta.

Toponomastyka:

John Baidon – ur. 11. lipca 1772 r. w Lambert w Szkocji, zm. 7. sierpnia 1846 r. w Gliwicach, hutnik, przemysłowiec, inżynier, uważany za ojca współczesnego hutnictwa żelaza. Jesienią 1793 roku przybył na zaproszenie von Redena do Tarnowskich Gór. Pomimo młodego wieku (miał 21 lat) powierzono mu stanowisko doradcy technicznego przy budowie Królewskiej Odlewni Żelaza w Gliwicach. Baidon i Wedding opracowali projekty techniczne i kosztorysy nowej huty na terenie obecnego Chorzowa, która otrzymała nazwę "Królewska Huta" (Königshütte) i stała się najnowocześniejszą hutą ówczesnej Europy. Razem z Fryderykiem von Redenem zaprojektował Kanał Kłodnicki oraz Główną Kluczową Sztolnię Dziedziczną. Obie te inwestycje miały służyć do transportu drogą wodną węgla z kopalń „Królowa Luiza” w Zabrze i "Król" w Królewskiej Hucie. Inwestując własne fundusze buduje hutę cynku w Katowicach – Wełnowcu, w której proces technologiczny oparty jest na nowatorskich w tym czasie piecach mufowych. Był właścicielem m. in. kopalni węgla kamiennego Helena i Pax (obie kopalnie już nie istnieją) w Belku, gdzie miał też majątek ziemski. Osiedlił się na stałe w Gliwicach. Zmarł w wieku 74 lat w 1846 r. w Gliwicach. Został pochowany na Cmentarzu Hutniczym w Gliwicach.

Tomasz Edison (właściwie Thomas Alva Edison) – ur. 11. lutego 1847 r., zm. 18 października 1931 r., jeden z najbardziej znanych i twórczych wynalazców na świecie, przedsiębiorca. Dorobek założonych i administrowanych przez niego laboratoriów to około 5000 patentów, z których 1.093 wystawionych jest na jego nazwisko. Założyciel prestiżowego czasopisma naukowego Science (1880). Samouk, od 1927 członek Narodowej Akademii Nauk w Waszyngtonie. Wśród wynalazków są: udoskonalenie telefonu Bella przy użyciu cewki indukcyjnej i mikrofonu węglowego, fonograf (1877), żarówka elektryczna (1879), w latach 1891–1900 pracował nad udoskonaleniem magnetycznej metody wzbogacania rud żelaza, w 1883 odkrył emisję termoelektronową, w 1904 zbudował akumulator zasadowy niklowo-żelazowy. Zorganizował w Menlo Park pierwszy na świecie instytut badań naukowo-technicznych, w 1881–82 zbudował w Nowym Jorku pierwszą na świecie elektrownię publicznego użytku, był właścicielem wielu przedsiębiorstw w Ameryce Północnej i Europie.

Władysław Anders – ur. 11. sierpnia 1892 r. w Błoniu koło Krośniewic (powiat kutnowski), zm. 12. maja 1970 r. w Londynie, generał broni Wojska Polskiego, Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych w latach 1944-1945. Od 1913 r. w armii rosyjskiej, ukończył kawaleryjską szkołę oficerów rezerwy. W 1917 r. ukończył skrócony kurs Akademii Sztabu Generalnego w Petersburgu. Następnie brał udział w formowaniu oddziałów I Korpusu Polskiego, którymi dowodził gen. Józef Dowbór-Muśnicki. Po kapitulacji korpusu przed Niemcami wrócił do kraju i wstąpił do Wojska Polskiego. Szef sztabu Armii Wielkopolskiej w powstaniu wielkopolskim 1919 r. W wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r. dowódca 15 Pułku Ułanów Poznańskich. W październiku 1921 rozpoczął studia w Wyższej Szkole Wojennej (Ecole Supérieure de Guerre) w Paryżu i staż liniowy we Francji. Do kraju wrócił w 1924 r., mianowany został szefem sztabu Generalnego Inspektora Kawalerii, gen. broni Tadeusza Rozwadowskiego. W latach 1928-1939 dowódca Kresowej, a następnie Nowogródzkiej Brygady Kawalerii, z którą wyruszył na wojnę 1939 r. 29 września w okolicach Sambora, dwukrotnie ranny, dostał się do niewoli sowieckiej. Wywieziony przez NKWD do Moskwy i osadzony w centralnym więzieniu NKWD na Łubiance. Został uwolniony po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej i podpisaniu układu Sikorski-Majski. Od 4 sierpnia 1941 r. twórca i dowódca Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, a po ewakuacji, latem 1942, wojska i ponad 20 tys. cywilów (uratowanych z więzień i łagrów) do Iranu – dowódca Armii Polskiej na Wschodzie (Irak, Palestyna) i 2. Korpusu Polskiego, którym dowodził w kampanii włoskiej (Bitwa o Monte Cassino). Od 2 października 1944 r. do 5 maja 1945 r. pełniący obowiązki (wobec wzięcia do niewoli gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego) Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych i Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych. Zmarł dokładnie w 26. rocznicę bitwy pod Monte Cassino. Pochowany został, zgodnie z jego wolą, wśród swoich żołnierzy na Polskim Cmentarzu Wojennym pod Monte Cassino, we Włoszech.

Przewodniczący Komisji
Rozwoju Miasta i Inwestycji
Rady Miejskiej w Gliwicach

Tadeusz GRABOWIECKI

13 10 2008